

REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Vorisorii neîncațate nu se pri-
mesc. — Manuscrise nu se
retrimit.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
la Viena la N. Dukas Nachf.,
Nax. Augenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
penh. Nachf., Anton Oppelk.
la Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 f. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țintra și din
afară și la d-mii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, orașu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei
luni 6 corône. — Un exemplar
10 bani. — Actat abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 35.

Brașov, Joi 14 (27) Februarie.

1902.

Koerber asupra situațiunei.

După tăcere îndelungată, mi-
nistru-președinte austriac Koerber a
luat în ședința de alaltăeri a „Reichs-
rath“-ului cuvântul, ca să vorbească
asupra situațiunei. Koerber a vorbit
despre cele trei mari probleme poli-
tice, cari dominază situația internă
a imperiului: cestiunea parlamentară,
raporturile cu țerile corônei ungare
și diferendul național.

Tocmai la început el făcu
constatarea serioasă, că în Austria
parlamentul și statul stau în contrarie-
tate fatală. Parlamentul nu lucrează
nimic, ăr statul, în urma acesteinelu-
crări, e împiedecat în progres. Dăr,
dise Koerber, statul pôte să se sal-
veze și decă unii numesc salvarea
acesta o lovitură de stat, el dimpo-
trivă află, că acesta este o apărare
în contra loviturei, ce unii vors'o dea
statului, conscient ori neconscient.
Da, adaugă ministru-președinte, decă
în vre-un stat parlamentul nu vré
să se mai îngrijescă de scutirea po-
porelor sale, față c'un astfel de par-
lament statul trebuie să invoce ca
ajutor dreptul său de esistență.

Nu fără ore-care surprindere a
fost primită enunțațiunea acesta a
primului-ministru și au făcut impresie
vedită cuvintele, ce Koerber le-a pro-
nunțat îndată, aplicând declararea teo-
retică de mai sus la situația din Aus-
tria, dîcînd: Guvernul scie fôrte bine,
că parlamentul trebuie să se smulgă
odată din crizele, ce l'au încercat
până acum, partidele din „Reichs-
rath“ să prevină pentru totdeuna
aplicarea de măsuri escepționale și
să evite astfel a-se folosi de armele,
cu cari luptându-se între sine său
împotriva guvernului, n'ar dobîndi
ca rezultat, decăt nimicirea statului.

Evident d-l Koerber a ținut, ca
în decursul desbaterei budgetului, să
facă ărăși apel la calmitatea și bună-
voința partidelor, și, pentru-ca cu-
vintele lui să aibă greutate, a zu-

grăvit în posomorite colorî urmările
ce le-ar avé luptele intestine: *sgu-
duirea și nimicirea statului.*

După apelul acesta, primul mi-
nistru austriac s'a ocupat de pactul
austro-ungar. Ungaria de ađi, dise,
nu mai e Ungaria dela 1867, și în
Austria încă s'au făcut multe schim-
bări de atunci încóce. Basele, însă,
pe cari s'au clădit raporturile dintre
cele două emisfere ale monarhiei,
nu-i permis să fie sguduite. Aici cul-
minază punctul de vedere al guver-
nului, în tratările ce le are cu Un-
garia privitor la reînnoirea pactului.
Cestiunea e, ca să se evite tot ce
ar puté fi considerat drept ostilitate
de cătră producții unuia din sta-
tele contractante. Ceea-ce este al
Austriacului să fie scutit și păstrat,
tot asemenea ceea-ce este a Un-
gariei, — căci nu-i permis, ca Austria și
Ungaria să se instreineze.

Decăt tóte acestea mai impor-
tant a fost ceea-ce a đis Koerber cu
privire la *diferendul național*, mai co-
rect la luptele naționale pasionate
dintre germanism și slavism în Aus-
tria. Ca să arate, că guvernul e im-
parțial, Koerber s'a provocat și de
astă-dată la stăruințele, ce-le-a făcut
de a mulțumi pe unii ca și pe alții
după o egală măsură, căci — dise
el — statul pentru toți are o drep-
tate egală, care e suficientă spre
a apăra chiar și pe cel mai slab:
dreptatea este stânca, de care se
frânge ori-ce pretensiune nedreptă.

Nicî de pe băncile Germanilor,
cu atât mai puțin de pe băncile Ce-
hilor Koerber n'a fost aplaudat, semn,
că fie-care în parte se simte nemul-
țumit cu ceea-ce i-s'a dat și că do-
resce să i-se dea pe viitor mai mult,
decăt nu chiar totul.

Pentru a cuceri ore-cum spiri-
tele, Koerber și-a încheiat discursul
dîcînd:

— „Domnilor, d-vóstré acum
după cincî ani desbateti ărăși bud-
getul. E vizibilă ușurarea, ce ca-

mera o simte pentru-că lucrurile
sunt așa, ăr cel-ce ar puté ceti gân-
durile, pôte că la fie-care dintre de-
putați ar surprinde bucuria asupra
acestei schimbări. Țineți strins la
dreptul, cel-aveți, la tóte dreptu-
rile, ce vi-s'au dat, și profitați de ele
pentru săvirșirea unei lucrări bine-
cuvântate pentru patrie“.

Aprópe în ton implorător a pro-
nunțat Koerber cuvintele acestea,
cređînd, că ast-fel ele vor pîtrunde
mai cu efect la inimile membrilor
camerei. După-cum stau însă lucruri
ađi dincolo de Laita, puțină
speranță este, ca dispoziția în sinul
partidelor să ia un caracter mai
conciliant. Din tonul, ce l'au avut
Cehii, bună-óră, în comisia budgetară
și mai pe urmă în parlament, nu se
pôte conchide la o atenuare a opo-
ziției lor față cu guvernul. Ei n'au
nicî un motiv de a fi mai puțin
intransigenți în luptă, după-ce știut
este, că până acum n'au do-
bîndit nimic, ce ar avé valóre prac-
tică și cauza de căpetenie pentru
care luptă — cestiunea limbei ofi-
ciale în Boemia — nu numai că nu-i
înlăturată, dăr amenință să pună din
nou în mișcare spiritele în Boemia.
Tot acesta se pôte dice și despre
Germani.

Koerber ca și Taaffe și-a luat
drept mijloc de guvernare tratările
cu partidele. Pe lângă acesta din
când în când imploră, ori amenință,
său chiar terorisează în cestiunea cea
mare națională.

Așa a făcut și de rëndul acesta
când a somat partidele să fie cu-
minți și să lucreze, că de unde nu,
vor ruina — statul.

Enigma dela Orăștia.¹⁾

II.

Contrađicerile și neclaritatea
conceptelor, ce le-am fost constatat

¹⁾ A-se vedé n-rul 33 din „Gaz. Trans.“ a. c.

deja în articolul-program al „Liber-
tății“ din Orăștia, vedem că se țin
lanț și ies la ivélă tot mai bătător
la ochi din colónele acestei foi.

Acesta dovedesce două lucruri.
Mai întâi, că tinerii, cari au sub-
scris amintitul articol-program, nu
sunt în clar nicî cu „acțiunea“, nicî
cu „posiția“ lor; al doilea, că lip-
sesce concordanța de vederi între
dênșii, nu armoniează în tóte părerile
lor, deóre-ce s'au compus din ele-
mente eterogene, avênd numai un
singur motiv comun: de-a stărui
pentru inaugurarea activității parla-
mentare. Dăr și față cu acest motiv,
care i-a adunat pe toți la un loc,
ei, după-cum rezultă din tóte, se îm-
part în două nuanțe, și adecă: Unii,
cari vor s'ajungă acea țintă cât mai în
grabă, coste ce va costa. Acestora le
ard călcăiele după noua carieră de
deputat, ce cred, că li-se va des-
chide atunci, permițându-le a figura,
alături cu foști conșcolari de ai lor
maghiari, pe băncile dietei. Alții,
cari, deși urmăresc și ei acel scop,
totuși își mai impun ore-cari re-
serve și par a lua mai în serios de-
clararea, ce au făcut'o la inaugu-
rarea foii, că vor rămâne credin-
cioși partidului și că vor sta pe basa
„singurului program național“. Nu-
anța dintăi pare a fi de-o camdată
cea mai tare, ea însă de sigur este
cea mai preponderantă la redacta-
rea foii.

Numai în modul acesta se pôte
esplica, cum ađi, după aparițiunea
abia a câtorva numeri (fóia e șepté-
mănală) „Libertatea“ a desavuat deja
aprópe cu desăvîșire programul cu
care și-a anunțat aparițiunea.

La început tinerii dela numita
fóie asigurau încă „sus și tare“, că
„vor validita convingerile lor numai
în cadrul organizațiunei partidului
nostru național“. Ađi, abia după două
luni, acest cadru le e deja prea
strîmt, prea li-se pare plicticos a
purta și mai departe cătușile, ce li

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(7)

Romanul unui copil bolnav.

De Catulle Mendès
(Urmare.)

Deliriul era înfrânt numai pe din
afară, în interiorul lui furtuna își urma
cursul său. O miie de cugete și tablouri
se încrușau în sufletul lui. El se vedea
ărăși copil mic ședînd în póla mamei
sale, care plângea, vedea castelul melan-
colic și rigid din Dormföe, vedea pădurea,
pe care o străbătea și se vedea pe sine
îngenunchind la morméntul mamei sale.
Apoi zări subit ferestra, în pervazul că-
reia era ea, cu zimbetul pe buze, arun-
când bezele amicului său. Mii de chinuri
il torturau. Respirația îi era dificilă, o
sete arđtătoare îl chinuia și îi era dor de
zăpadă rece, de ghiață. I-se părea, că
cine-va i-a pus genunchiul pe piept și l'ar
stringe de gât. Se audia pe sine însu-și
horcăind și credea, că acest sgomot vine
de departe, de departe; numai marea vi-

jăia așa. Voia să se aplece, să scótă apă
să bea și nu putea să ajungă. Il treceau
nise sudori reci, deodată i-se întunecă
înaintea ochilor și dîcea: „Acum s'a sfi-
șit, acum mor“.

Însé încetul cu încetul i-se părú, ca
și cum împrejurul său s'ar petrece ceva
curios și din cale afară dulce. Era ca o
strălucire, asemenea zorilor dimineței, ce
pîtrund în camera sa sombră, i-se părea,
că aude un murmur încet, nesfîrșit de de-
licat și îmbătător. O rađă luminóasă eși
din acest murmur. Cine-va par' că a des-
chis o ferestră și o rađă de sóre a întrat
înăuntru. Respiră mai ușor, o suflare ne-
prețuită îl învioră și își reveni în ori. Se
găsi pe un pat și înaintea lui stătea o fi-
gură luminóasă: o fată tînără, frumóasă, în
haină albă, cu viorele în părul său blond;
lumina blândă a unei lampe se reversa
întréga asupra ei. „Ea, ea!“ dise încet.
I-se părea, că viséază. Nu, acesta nu era vis,
el era mort și se afla în paradis, despre
care îi vorbise mamă-sa. De sigur, era în
paradis, și ea, ea, figura luminóasă era un
ânger. Nu putea, decăt să se uite la ea,
nemîșcat, admirându-o și imbibând în sine

privirea ei. „O, este un ânger“, șopti el.

Și Iulieta séména aevea cu un ân-
ger, care s'a coborît din cer, ca se ducă
sufletul copilului muribund în ceriurile
eterne. Ea séména cu desăvîșire unui
ânger său unei sfinte, așa castitate trona
pe alba ei frunte și atâta compătımire se
vedea în ochii ei albaștri și în tremurături-
le de pe lângă gurița ei plină de farmec.

„Ea este!“ strigă el subit și urmând
unui sentiment instinctiv își ascunse fața
sub plapomă.

Iulieta însă se apropiă mai tare și
întrebă: „Domnule conte, vă este ceva
mai bine?“

Ori cât de puțină însemnătate ar fi
avut în sine această întrebare, totuși pro-
nunțată de vocea ei blândă, tremurătoare
de emoțiune, îi suna în urechi, ca musica
sferelor.

La sunetul acestei voci se cutremură
Kurt în tótă ființa sa și cu darul, pe care
il posed numai aceia, cari nu mai au mult
de trăit, sorbia din plin o nespūsă fericire,
o bucurie din alte lumi.

„Ea este!“ repeta el necurmat.

„D-ta ești în adevăr? Și cum se face,
că ești aici?“

„Doctorul Delton mi-a spus, că do-
resc a mă vedé și eu am venit“.

„Va să dîcă tot avea el dreptate,
când a đis, că există femei mai bune, de-
căt ângerii!“ Și Kurt își acoperi fața cu
mănilor și plângea, plângea, plângea.

„De ce plângi copilul meu?“ întrebă
Iulieta plină de compătımire.

El se ridică cu violență în pat.

„Nu mă numi copil, eu nu sunt
copil“.

Era atâta mânie în vocea lui, încât
Iulieta spăriată se dădu înderét.

„Értă-mé, értă-mé!“ strigă bolnavul.
„Nu te supéra pe mine, eu sunt nebun;
nu și-a spus domnul doctor? Nu pleca, te
rog, rămâi, o rămâi la mine! De când
trăiesc, sunt nefericit, o, așa de nefericit.
Acuma, acuma plâng eu cele dintăi la-
crémî de fericire. Nu te duce dela mine.
În viața mea n'am iubit pe nimeni altul,
decăt pe mama și pe d-ta și tótă iubirea,
ce o aveam pentru mama, am transportat'o
asupra d-tale.“

„Când eram mic, trăiam într'un cas-

le impun considerațiile față cu partidul și față cu marile interese de consolidare și de unitate ale lui. Și nu-i destul cu atât, d'ei vor să-și rupă chiar cu „naționalismul din era veche” și merg până a lua în nume de rău „mulțimeii celei mari a conducătorilor politici, cari jură în doctrinele în cari s'au născut și au crescut, c'un anume program și o anumită tactică, și au finit și fin la ele cu evlavie”.... Conservatismul, adevărat simțul și spiritul de conservare națională al acestora, ei îl declară de „fals”....

„Nouă” — d'ie d'ensii — „ne trebuie teren de luptă și de expansiune și nu ne putem lega voința și puterea de muncă de nisece forme usate... ne trebuie libertate de acțiune... trebuie să abolim toate formele mașinale (??), ca să nu împedecăm libera manifestare a spiritului vremii”... (Libert. nr. 9.)

„Formele” le cauzază, cum se vede, tinerilor confrăți dela Orăștia totă durerea de cap, totă ameteala, de care sufer în așa mare grad, încât li-s'au pănginit ochii și nu mai ved clar nici cele mai marcate contururi ale lucrurilor, cum sunt și cum trebuie să fie.

Ni-au spus-o încă în articolul-program al f'iei lor, că lor le trebuie numai „esența”, er „formele” ni-le lasă nouă celor ce se închină „naționalismului din era veche”. Ca și când s'ar pute cugeta „esența” fără de „formă”!

Ni-au spus-o în fie-care număr, că au o adevărată orăre în contra formelor și acum pretind categoric abolirea tuturor „formelor mașinale”. Ce o fi înțelegând sub aceste forme mașinale, numai Dumneșcu știe, căci încât pentru d'ensii ne-am rămas puind una contra o sută, că nu ne-ar pute clarifica cum se cade, că ce au voit să d'ică cu acele cuvinte.

Și-or fi gândit de sigur ceva, cum au făcut și atunci, când au imputat organului nostru, că „ține prea-prea la forme”, d'ér ce anume, și-or fi gândit?

Înțeles-au și înțeleg ei sub „forme”, „forme vechi” și „forme mașinale” organizațiunea de partid, ori disciplina de partid, ori postulatul de solidară procedere față cu dușmanul, ori programul național, ori politica de pasivitate, ori ce D'omne iértă-ne?

Adevărat, că organizațiune și disciplină de partid nu p'ote fi fără de forme și încă forme bine circumscrise; adevărat, că dela organizație

și disciplină at'ernă și solidaritate și „pasivitate” și „activitate” și s'orte programului național.

D'ér decă așa este, atunci cum vine, că fundatorii „Libertății” din Orăștia pretind cu at'ata insistență abolirea tuturor formelor din trecut și present, „mașinale” și „nemașinale”? Nu atacă ei prin ac'esta pretensiune nesocotită și partid și disciplină și solidaritate și program și tactică politică, dintre cari nici una nu este formă, d'ér fără de forme nu p'ote d'ainui nici 24 de c'esuri?

Nu ved cât de cumplit se contradic, când abolirea formelor o cer tocmai ca să p'otă face mai ușor v'ent „manifestării spiritului vremii”, cu ajutorul căreia nisuesc și sperază a ajunge în parlament?

P'ote fi parlament și parlamentarism, p'ote fi luptă constituțională fără de forme? Și ore tactica de activitate, pentru a căreia isbândă d'ie că militază d'ensii, nu recere nici un fel de forme, er aceste forme nu trebuie să se acomodeze pe deplin principiilor generale ale luptei noastre naționale, decă nu se trat'ază ca cutare grupuleț să m'ergă după capul lui, ci e vorba de-o acțiune a națiunei noastre întregi?

Cu toate aceste cei dela „Libertatea” sunt așa mari dușmani ai formeii, încât vor totala ei nimicire.

Ce o să iese atunci din politica noastră națională, când va at'erna între cer și p'ământ tot ce numai ar pute contribuī la promovarea ei, iși p'ote închipui fie-cine, Și decă c'un astfel de preț companiștii tineri dela Orăștia vreau să se degazeze și elibereze de ori și ce piedecă, de ori ce indatorire față cu totalitatea poporului și a intereselor lui de viață și vor să-și facă m'ână liberă în toate privințele, atunci fapta lor pre s'ém'ănă a egoism periculos, și „spiritul vremii”, pentru care pled'ază, prea se asem'ănă cu spiritul str'ein de firea poporului nostru, care sp'irit a început să r'odă deja de mult la r'edăcina naționalismului român.

„Cuib dacoromân în Torontal”.

Mare m'ahnire în israilul unguresc.

La alegerile comunale din S'ân-Micl'ăușul-mare (comit. Torontal) au învins cu des'evirșire Românii. Au fost aleși dintre Românii: primarul, cassierul comunal și 12 jurați. Numai trei membrii din funcționarii comunei sunt str'ei: un vice-primar (s'erb) și doi jurați (1 german și 1 s'erb).

Comuna S'ân-Micl'ăușul-mare e resi-

tel mare și sombru. Sevitorii mă băteau și când îi întrebam de ce mă bat, imi r'espundeau, că mă bat, ca să învăț a umbra drept.

„Eram ore eu de vină, că eram schilod? Și altă-dată mă băteau, fiind-că eram cocoșat. Ah! Domniș'oră, eu sunt din cale afară diform. D-ta nu poți să mă vești, căci sunt în pat. Int'orce-te, vr'eu să mă scol, să mă îmbrac, ca să mă vești, d'ér nu, nu, nu, ar fi prea urit, prea greșos pentru d-ta. R'émăi, uită-te la mine; mama imi spunea, că, am p'ér frumos.

„Eu nici-odată nu i-am spus, că sevitorii mă maltrat'ază, i-ar fi pricinuit durere și nu voiam să o m'ahnesc, ea era atunci deja f'orte bolnavă, s'ermana mea mamă, ea a murit de bóla de piept, er eu am moștenit bóla și voiū muri și eu de ea.

„Ți-le spun toate acestea, pentru ca să-ți fie milă de mine. Tatăl meu este un om rău, el a nenorocit și pe mama și pe mine. Și nu mă iubesc și nimeni habar n'are de mine, de când e mama mórtă. Doctorul Delton, da, el este bun, îns'eu este bărbat și bărbaii nu sunt,

cum era mama. D-ta îns'eu ești așa, d-ta semeni cu ea, numai că d-ta ești mai frumósă. Nu nu; eu o spun ac'esta numai în glumă; nu mă imp'ortă, decă ești frumósă, căci eu nu sunt decât un copil, un serman copil, bolnav și vrednic de comp'atimit.

„Nu-i așa, că r'émăi? Ești atât de bună. Inchipuesce-ți, că mi-ai fi soră, care ve gh'eză la patul bietului, micului, muribundului s'eu frate.

„Da, acuma imi ești soră. Poți r'ém'ănă fără frică, nu voiū spune nimica rău, nici nu sunt nebun. Nu-i așa, doctorul ți-a spus, că sunt furibund? Nu-ți fie frică, nu sunt rău.

„Decă vine tata, nu-l l'asa să între, nimeni să nu între, nu vr'eu să am pe nimeni aici, afară de d-ta. Nu-i așa, că vei sta lângă mine, căci sunt așa de nenorocit și cuminte, nu-i așa?”

Astfel vorbia el cu voce st'insă și privia ca fermecat la graț'ioasă figură, ce st'ătea la palatul s'eu.

(Va urma).

dență de cerc în Torontal. E populată de 11,000 suflete, dintre cari 3/6 părți Români, 1/6 S'erbi, 2/6 Maghiari și Nemți (S'vabi). Așa spune statistica unguresc'ă. Noi credem îns'eu, că nu numai jum'etatea comunei sunt Români — după-cum arată statistica — ci majoritatea locuitorilor e rom'ânesc'ă.

Alegerea și rezultatul ei au scos din ț'itini pe șoviniștii dela presa maghiară. Cum se p'ote, iși d'ic ei, ca într'o comună unde dela 1888 înc'oce primarul era maghiar și 2/3 din reprezentanță era maghiară, unde limba de conversație a „intelligenței” e exclusiv cea maghiară, unde comerț'ării și industriașii sunt maghiarisați — lucrurile să se schimbe atât de radical, încât în fruntea comunei să ajungă apr'ope numai „Valahii”?

Organul S'ecuiului Bartha pune totă vina în căra fisolg'ăbir'ului Hadffy, care a declarat deja înainte de alegere, că la postul de primar va candida pe Românul Traian Stoic'ănescu, și se pl'ânge amar, că prin procederea ac'esta s'a aruncat pradă dacorom'ânismului o comună înflorit'ore din Torontal. „Munca patriotică maghiară” de 15 ani s'a dus în v'ent, și din S'ân-Micl'ăușul cel maghiarizat etă că s'a făcut o comună valahă, „un cuib dacorom'ân” — d'ice f'oaia amintită.

Sup'erarea i-o pot'ent'ază și faptul, că urgisiții „Valahii” au devenit preponderanți și în reprezentanța comunei, — ast-fel, „tic'ăloșa administrație” incredint'ază cărmuirea unei comune mari „dușmanilor patriei și ai națiunei”. Culmea „ironiei” o form'ază apoi imp'ejurarea, că cei dela centrul comitatului, au aprobat procederea ac'esta.

C'un cuv'ent, Românii au învins în S'ân-Micl'ăușul-mare, mai corect d'is și-au rec'ăștigat pozițiunea, ce li-se cuvine în virtutea importanței lor numerice și materiale, și pentru acest simplu fapt, atât de logic și firesc, șoviniștii turbă și fac spume la gură. Pentru consciința de sine a Rom'ânilor din pomenita comună, e un simptom înveselitor triumfarea lor.

Cele multe înainte. Presa maghiară strige cât o ia gura. Românii să-și caute pretutindenți de interesele lor, cum au făcut cei din S'ân-Micl'ăușul-mare, unde, de alt-fel, numai legea și dreptatea au biruit.

Maghiarii — satisf'ăcuți.

În Braunschweig s'a înt'emplat un lucru, care face pe șoviniștii unguri să bată din p'intenți și să strige: „iu-u-iu, că Nemții ne dau dreptate”.

Ce s'a înt'emplat?

Reuniunea „Alldeutscher Bund” a convocat o adunare poporală la Braunschweig, cu scop de a-se protesta în contra maghiarisării Germanilor din Ungaria. Guvernul german îns'eu a interd'is meel'ingul motivând cu aceea, că Germania stă în raporturi de alianță cu Ungaria.

„Hajra!” — pe ei acum. „Lindner, Korodi și Lurtz — d'ice unul din oficișii lui Szell Kalman — au t'rit cestiunea ac'esta în camera maghiară, și fiind-că aici au fost respinși, s'au pl'âns în patria lor al'asă fraților lor adoptivi, au chemat în ajutor „Alldeutscher Bund”-ul și au apelat la opiniunea publică germană, ca să aducă judecată. Poliția germană îns'eu a d'is: *citt!* nu-i permis să sup'erați pe Maghiari, pe care împ'eratul Wilhelm i-a salutat în toastul s'eu din Buda și în cari cancelarul și guvernul s'eu ved cei mai siguri amici din într'ega monarchie austro-ungară ai alianței germane”.

Apoi („Bud. Hrlp.”) continuă așa:

„Nu vr'eu guvernul german, fiind-că nu vr'eu împ'eratul, ca de dragul Sașilor din Ardeal cele două națiuni să se certe. (!) Peste tot el nu vr'eu, ca Germania să tr'ăescă în dușmănie cu Ungaria. Pe el nu-l sup'era, că Ungaria să fie a Maghiarilor și ca stat național să se maghiarizeze, fiind-că nu-și inchipuesce că va deveni germană, er ca să fie slavă nu vr'eu. El presimte, că decă Sașilor verđi și celor dela „Alldeutsch” le va succede a face ca

cele două națiuni să se certe, atunci s'a g'at cu tripla alianță și cu totă priet'nia, pe care Bismarck și Andrassy au legat-o cu at'atea greutăți între Berlin și Viena, între Habsburgi și Hohenzollerni, între Wilhelm I și Francisc Iosif I”....

Am citat pasagiul acesta anume, ca să se vadă îng'ămfarea la care se av'entă gazetarii dela presa maghiară și puerila lor satisfacție, când din partea Nemților li-se d'ă carte blanche de a — maghiarisa. În sensul acesta, cel puțin, interpret'ază „Bud. Hirlap” ordinul de interd'icere a meetingului din Braunschweig.

SCIRILE DILEI.

— 13 (26) Februarie.

Taxele vamale pentru cărțile rom'ânesc'ă. Cetim în „Cronica”: Etă de ce este vorba. În Ardeal esistă o într'egă literatură rom'ânesc'ă. Frații noștri din Ardeal sunt buni scriitori și iși alcătuesc at'at manuale didactice, cât și opere literare. Noi Românii din România liberă simțim nevoie sufletesc'ă de a cunoșce scrierile lor. D'ensii au nevoie să ne cet'escă scriitorii noștri, precum și noi trebuie să-i cunoșcem pe scriitorii noștri ardeleni. Unitatea culturală a tuturor Rom'ânilor cere să se facă acest schimb între Românii din toate părțile. Ei binevoiti, să cet'iti vre-o carte scrisă de I. Pop Reteganul, bunióră? Trebuie să plătiți vamă. Nu se plătesce pentru cărți franceze, englese, germane, etc, d'ér să plătesce vamă pentru cărți rom'âne, scrise de Românii din Ardeal s'eu de aiurea. Etă un lucru neînțeles. Pentru ce să se ia taxe vamale la cărțile rom'ânesc'ă scrise de frații noștri Rom'âni din alte ț'eri și să nu se ia vamă pentru cărți din alte limbi? Articolul din legea vamală sună astfel: „Sunt supuse la taxe vamale cărțile scrise în rom'ânesc'ă și publicate de Rom'âni în ț'eri str'ei”. Credem că acel articol e greșit interpretat de imp'iegații vamali; pentru ac'estia litera legii e mai presus de spiritul ei. Suntem siguri, că spiritul legii gl'ăsuiesce, că numai acele cărți scrise în rom'ânesc'ă și publicate în ț'eri str'ei să fie supuse taxei vamale, când autorii sunt Rom'âni din România liberă. Interesul legii a fost a proteja tipografii din ț'era și a nu se duce Rom'ânii d'aici în ț'eri str'ei spre a-și tipări cărțile lor. Nu g'asesce ministerul de finanțe momentul potrivit a schimba acest articol din lege? Nu crede, că e o pedic'ă pentru unitatea culturală a Rom'ânilor, când plătim vama la cărțile scrise de Rom'âni din alte provincii? Nu crede, că trebuie să dea o l'ămurire imp'iegaților vamali, ca să aplice spiritul legii, nu litera ei, cum e în cazul nostru?

Nou preot în Miercurea. Într'o corespondență a „Tel. Rom.” cetim, că în 3 (16) Februarie a. c. s'a făcut alegerea de paroch gr. or. în comuna Miercurea, post devenit vacant în urma retragerii fostului protopop I. Droc. Conducerea alegerii a avut-o d-l protopop în retragere I. Droc. După serviciul divin, comisarul însărcinat cu conducerea alegerii arată sinodului parochial, că protopopul, ce se va alege fiind tot-odată și paroch al Miercurei, are drept a-și da și el votul colectiv unuia dintre candidați. Spre scopul acesta se cetesce numele candidaților. Sinodul se declară unanim pentru d-l Dr. George Proca, profesor seminarial în Sibiu. Pentru-ca să nu fie nici cea mai mică umbră de bănuială, d-l comisar pune la cale votare nominală, în urma căreia toți cei prezenți (95) vot'ază pentru candidatul Dr. G. Proca, pe care comisarul îl declară ales din partea parochiei Miercurea ca paroch.

Delegația bisericeii gr. or. rom'âne despre care am anunțat erī, că ar fi sosit deja în Budapesta, va sosi acolo, după cum spune „Pol. Ert.”, numai în decursul acestei s'epțem'ăni și va fi primită în audiență de cătră Majestatea Sa. Rectific'ăm în sensul acesta scirea, ce am adu-s'o erī.

Diverse.

Tergul monetar internațional.

Mișcarea cursurilor cambiale pe pietele occidentale e favorabilă, ceea-ce explică firmitatea despositelor de numerar pe piața Londrei. Învierea afacerilor la burse și perceperea de impozite ridică sume considerabile de pe piață, care se vede ast-fel nevoită a solicita împrumuturi de la Bancă. E de observat, că în timpul unei săptămâni portofoliul Băncii Angliei a sporit cu 2.100.000 lire, er creditul tesaurului public cu 2.700.000. Dacă cu toate acestea, a sporit și rezerva metalică, asta se datorează intrărilor de numerar, provenite parte din traficul intern, parte din Indii. Astă-și starea Băncii e ast-fel, că ea 'și-ar mai reduce scontul și sub minimul actual, decât n'ar fi nevoit a se ține în rezervă din cauza stării tergului monetar din Paris. Într'adevăr, bancherii din Paris sunt ați cam rezervați, pôte din cauza că se află în perspectivă un nou împrumut rusesc de 500 milioane franci. În schimb, în Berlin abundența de numărare sporesce mereu. Ca și Banca Angliei, ar fi și Banca Imperiului în situația de a proceda la o nouă reducere a scontului, decât n'ar fi nevoit a ține sēma de tergul deviselor. Eftinirea numerarului a provocat în adevăr o 6re-care urcare în cursul deviselor, mai ales în funți englezi, ceea-ce însē e de atribuit și lipsei de material străin.

Cloroformul ucide? Etă cestiunea pe care o discută, de câte-va zile, cu multă aprindere savanții din Academia de medicină din Paris. Este de prisos sē spunem, că nimic pozitiv nu s'a putut stabili: s'au emis numai păreri și s'au făcut propunerii. Majoritatea crede însē, că cloroformul rămâne până ați un excelent și cel mai bun anestezic. El nu produce m6rtea, decât atunci când cloroformisatul are o b6lă, care n'ar suporta nici operația. Cardiacii pot fi fără pericol cloroformisați. Trebuie însē sē se îngrijască tot-d'auna medicul operator, sē aibă cloroform prospēt. Cloroformul învechit este periculos. Idea, că ar trebui sē se formeze un corp special de cloroformisatori, a fost viu combătută mai ales de savantul Lucas Championiere, care a spus, că în Anglia, unica țēră cu corp special de cloroformisatori, se constată cele mai multe casuri de m6rte în timpul cloroformisării. Eterul este combătut ca anestezic din cauza urmărilor grave pentru căile respiratorii. Se susține, că decât el nu ucide pe loc, ucide prin consecințele pe care la are. Concluzia? Concluzia a dat'o unul dintre membrii Academiei, care a exclamat, după cum spune „Le Matin“: „În ori-ce cas n'ași dorii sē se cloroformizeze nici unul dintre membrii familiei mele“.

Literatură.

„**Carnetul Roșu**“, o interesantă n6velă n6histă, tradusă din germană de Moșul O broșură de 104 pagini, format octav mic. Broșura oferă o lectură ușoră și distractivă. — „**Moșul**“ e cunoscut cetitorilor noștri din număr6sele sale lucrări publicate în foiața diarului vostru. Pprețul cu posta 60 bani.

Cura băilor de burneni depurative „Dinșoreanu“ Ploec.ii. Cu această cură ușoră de aplicat și de urmat se pôte restabili ori-ce, suferind de ori-ce b6lă, în ori-ce timp al anului, fără tēmă de rēcělă. La b6lele de cancer, tuberculosă, epilepsie, hemoroide, paralisie totală sēu parțială, hemiplegie, etc. fac angajamente garantate pentru restabilirea sănētății. Cei cari se pot acomoda în locuința lor, se pot curarisi singuri acasă, după o instrucție specială b6lei cerută de suferind. Consultul prin corespondență fără instrucție e gratuit, asemenea e gratuită și instrucția pentru cei ce vor dovedi, că sunt sērăci fără mijloce. La casuri grave, unde m6rtea ar amenința viața, și medicina nu mai pôte da ajutorul dorit, pentru salvarea celui în pericol mē pôte chema ori-cine telegrafic. **Dinșoreanu**, physiolog-hidropat.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

pentru care a cheltuit multe parale. Anul acesta entuziasmul pentru portul național a scădut enorm și studentul, vędnd că nu-l mai p6rtă nimeni, s'a hotărît sē-l vëndă la un telar. Nimeni n'a vrut însē sē-l cumpere. Atunci s'a dus sē-l amane-teze la muntele de pietate. Și aici l'au refuzat. Nēcăsul studentului e mare.

Un Român în Congo. Dilele acestea a sosit în Iași, venind din statul independent Congo, domnul Aurel Varlam. D-l Varlam a stat vr'o doi ani în Congo, ca magistrat (judecăt6r). D-sa a adus o frum6să colecțiune etnografică din acele regiuni. În curēnd d-l Varlam va ținē în Iași o conferență asupra șederei sale în Congo.

Cutremurul de pământ din Șemacha. Din Bacu se comunică: Săpăturile în Șemacha se fac sub conducerea sapeurilor. S'au format cinci comisii și anume: una medicală, alta pentru aprovizionare, a treia pentru emigrare, a patra pentru săpături și a cincia pentru edificare. Sute de familii părăsesc țilnic orașul. Cu totul s'au dērmat 4500 de case. De douē zile domnesce în Șemacha tifos și scarlatină. Este mare lipsă de încăperi căldur6se, ceea-ce se simte cu atât mai mult, cu cât în timpul din urmă este f6rte frig. Guvernorul general al Caucasului principele Galizyn a mers la fața locului.

Tulburările studenților din Rusia. Studenții din mai multe orașe din Rusia au făcut violente manifestațiuni pe străđi. Se răspândise svonul, că contele Tolstoi ar fi murit și că a fost îngropat în taină, fără sē fi primit mângăerile religiunii. În Odessa, Kiew, Charkow și Moscva studenții au manifestat pe străđi. S'au produs colisiuni cu poliția. Mai mulți studenți au fost omoriți. Numeroși studenți și agenți polițienesci au fost răniți. Poliția secvestră și distruge portretele lui Tolstoi și cărțile postale, cari p6rtă imaginea lui.

Un incendiu în New York. În ziua de 22 Februarie un violent incendiu a distrus în New-York un important deposit de arme și de munițiuni, un mare hotel și mai multe case. Optspredece persoane au pierit în flacări și alte șēse-spredece și-au găsit m6rtea în cursul incendiului. Perderile materiale întrec suma de cinci milioane dolari. Pompierii au făcut sfortări supra-omenesci pentru a preserva un deposit de dinamită, țcare se afla nu departe de hotelul în flacări. Depositul de arme a devenit prada flacărilor și t6te munițiunile au explodat. Un mare numér de persoane aflăt6re în hotel „Park“ au fost salvate de pompieri cu ajutorul scărilor, alții însē au sărit pe ferestri, ori au fost asfixiați în camerele lor. Multe femei au murit, sārind din al cincelea etaj. Colonelul Pfeffer, admiralul Miller, femeia proprietarului hotelului se află printre victime.

Votare electrică. În camera deputaților din Washington, votarea prin ridicarea mânilor va fi înlocuită prin votul electric. Un mare tablou aședat la spațele președintelui va avē de douē ori atâtea lămpi, cât e numérul deputaților. Pe pupitrul sēu fie-care deputat va avē dinaintea lui douē but6ne. Apăsând unul din ele, el aprinde pe tabloul pomenit o lampă incandescentă roșie sēu albă — roșie pentru *nu*, albă pentru *da*. Secretarii nu vor vedē de cât sē numere lămpile spre a soi, decât propunerea pusă la vot a fost sēu nu adoptată.

Festivalul Pressei în Bucuresci.

Sâmbătă sēra s'a dat la Teatrul Național din Bucuresci o splendidă reprezentație organizată de „Sindicatul Diaristilor“. Reprezentația a fost onorată de prezența Principesei Maria. Regina, cu t6tă dorința de a asista, n'a putut merge fiind puțin suferindă.

Spectacolul a fost compus din trei părți: I) *Mari6ra*, dramă în 2 acte de

Carmen Sylva; II) Concert și III) „*Doctorul fără voie*“ nemuritoră comedie a lui Moliere.

Superba poemă dramatică de Carmen Sylva „*Mari6ra*“ a fost admirabil interpretată de către d-na Aristița Romanescu, Ana Mateescu-Ciupagea și d-nii. C. Nottara și Ar. Demetriade. — scrie „Ap. Naț.“ — Subiectul acestei drame petrecute în mijlocul țeranilor noștri, este o iubire a doi frați, dintre cari cel mai curajos își dētăinuiesce focul și reușese a lua în căsătorie pe Mari6ra, de-și acēsta iubea pe celălalt frate, care nu îndrăsnise a-i spune nimic. După un an, Mari6ra este surprinsă de fratele bărbatului ei, că pe el il iubește, și este sfătuită a-și părăsi copilul și a fugi împreună. Bărbatul Mari6rei începū a bānui și pândind, se convinge că fratele sēu și cu Mari6ra se iubesc. Copilul m6re; atunci Mari6ra respinge pe cumnatul ei, disperată și furiosă că din pricina lui i-a murit copilul. Bărbatul Mari6rei își ucide apoi fratele.

Forma literară și curată țērănescă a acestei drame pôte servi de model.

După drama „*Mari6ra*“ d-ș6ra Agatha Bărsescu a țis nise admirabile versuri închinatē de către G. Ranetti M. Sale Reginei. Apoi d-na *Nylda* a cântat cu o voce frum6să și cu multă artă trei bucăți dintre care „*Gavotte*“ de Massenet a lăsat frum6se impresiuni. D. *Liciu* a țis nostimul monolog „*Sâmburele*“ cu un dar deosebit. D-na *Brezeanu* a cântat cu mult foc, frum6sa romanță „*Doi Ochii*“ de Gr. Ventura, care a și susținut acompanimentul la piano apoi și cu „*Sb6ră dulce turturea*“ acompaniată de Oscar Spirescu, a avut un succes splendid.

La sfirșit comedia „*Doctorul fără voie*“ interpretată în chip strălucit și cu multă dispoziție de către d-nii Brezeanu, Dimitriu, Soreanu, Th Petrescu și Aurel Petrescu, precum și d-l M. Ciucurescu, Mărculescu și Moor, a făcut sē mai uităm câte-va clipe din necazurile țilei.

Într'un cuvēt, întreg festivalul a avut un succes moral desăvârșit.

NECROLOG. Carolina I. Lengeru născută Bucur Pop, după grele suferințe și-a dat blândul și nobilul sēu suflet în mâinile Creatorului, astăđi la 6 ore de dimineața în al 54-lea an al etății, și 35 al fericitei sale căsătorii. Rēmășițele pământesci ale decedatei se vor conduce Joi, 14 (27) Faur la 3 ore după amiađi din locuința familiei, Strada Orfanilor Nr. 8, spre vecinică odihnă în cimitierul bisericii gr-or. din Gr6veri. Despre acēstă durer6să pierdere subscrișii încunoscutează pe consăngeni, amici și cunoscuți.

Brașov, în 12 (25) Faur 1902.

Ioan Lengeru, soț; Elena A. Popovici, Nicolae B. Popp, G. B. Popp și Harel B. Popp, frați ai rēposatei.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 25 Februarie. În ședința de ađi deputatul Pichler a vorbit f6rte violent și batjocoritor la adresa Sașilor. Deputatul sas Lutz Korodi rēspunde în cestiune personală. El este des intrerupt cu observații rētăci6se. Președintele intervine apărând libertatea cuvētului. Deputatul Korodi protesteză contra intreruperilor, țicēnd: „Când un deputat sas ia cuvētul, mereu il intrerupeți“. (Iusth (!) Gynla: *Aici nu sunt deputați sași, ci numai deputați maghiari!*). Korodi, continuând țice: „**Dacă nu vreți sē ne ascultați, atunci vom merge acasă și vom scrie**“. (O voce: *Se eșim afară!* Nu trebuie sē-l ascultăm! Deputații din dreapta și din stânga ies afară). Korodi ne mai avēnd cui vorbi, încheie.

Cursul la bursa din Viena.

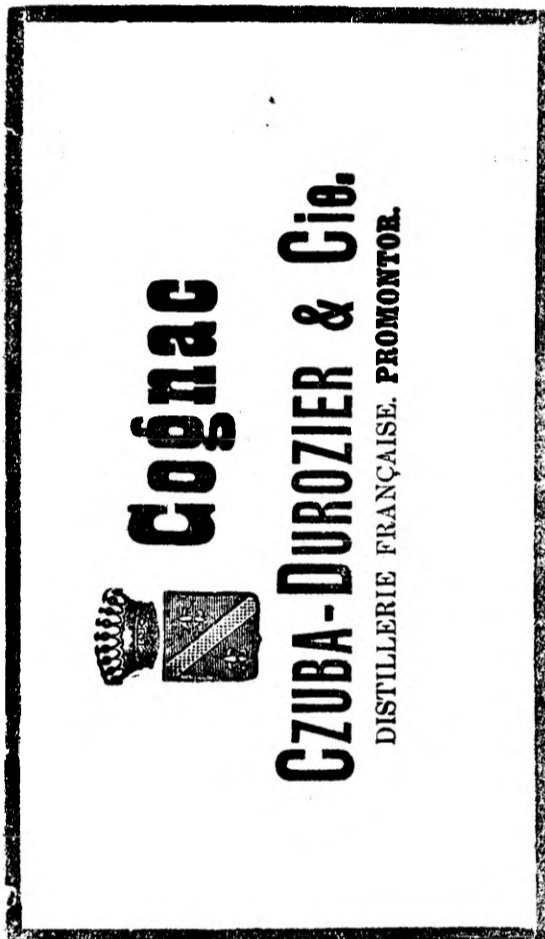
Din 25 Februarie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.05
Renta de corone ung. 4%	97.20
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	120.20
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.80
Oblig. cail. fer. ung. de ost I. emis.	120.—
Bonuri rurale ungare 4%	96.75
Bonuri rurale croate-slavone	96.—
Impr. ung. cu premii	189.—
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	156.35
Renta de argint austr.	101.50
Renta de hartie austr.	101.35
Renta de aur austr.	120.75
Losuri din 1860.	153.53
Actii de-ale Banței austro-ungara	16.34
Actii de-ale Banței ung. de credit.	712.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	696.25
Napoleonori	19.07
Marci imperiale germane	117.25
London vista	240.05
Paris vista	94.45 1/2
Rente de corone austr. 4%	98.91
Note italiene	93.—

Cursul pietei Braşov.

Din 26 Februarie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.94	Vend.	18.98
Argint roman.	18.80	"	18.84
Napoleonori.	19.—	"	19.04
Galbeni	11.34	"	11.40
Ruble Rusesce	127.—	"	128.—
Marci germane	58.50	"	—
Lire turcesce	10.72	"	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.—	"	101.—

Sz. 12987—1901.

tkv.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gebruder S. Mihalovits brassói özég végrehajtónak. Munt-an Ioan és társai végrehajtót-szenvedők elleni 600 korona tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hosszafalusi kir. járásbíró) területén lévő és 1) a türkös 2309 szamu tjkvben foglalt 1335 hrsz f-kvöre 200 kban 2) a türkös 606 szamu telekvben foglalt 1184. 1184 hrsz egész ingatlanra 400 koronában és az 1175, 1176 hrsz egész ingatlanra 260 kban ezennel megállapított kikiáltási árban a kielégítési árverést eirendelte. és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Marcus hó 3-ik napján délelőtt 9 órakor a türkös község háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött

kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Brassó, 1901 évi deczember hó 30-án.

A kir. trvszék mint tkvi hatóság

Nr 9746/901.

PUBLICAȚIUNE

privitoare la inaintarea insinuărilor din partea indiviđilor, care-s obligați a plăti taxa pentru eliberarea dela miliție.

Insinuările au să se facă la subsemnatul oficiu de dare in decursul lunei lui Martie 1902 de către toți acei indiviđi. cari,

1) pentru tot-deuna s'au aflat de neapți pentru serviciul militar și ca atari s'au șters din lista de sorti;

2) cari. cu ocaziunea ultimei asentări s'au aflat de neapți pentru serviciul militar;

3) cari, înainte de trecerea timpului lor de serviciu militar s'au dus din cauza vre-unei atari vătămări corporale, care pe respectivul nu-l face neapt de lucru și a cărui vatamare corporală n'a obvenit in urma indeplinirii serviciului său la miliție;

4) cari, in sensul art. de lege XL ex 1868, ca sustinător de familie a fost eliberat dela serviciul de arme și după art. de lege intrat in viață VI ex 1889 din ori-ce motiv au fost eliberați dela serviciul de arme;

5) toți cei indatorați la serviciul de arme, cari înainte de expirarea timpului legal au emigrat din monarchia Austro-ungara.

Toți aceștia sunt indatorați a insinua la subsemnatul oficiu de dare orașenesc, pe colele de insinuare designate spre acest scop.

- a) starea și caracterul,
- b) locuința,
- c) cercul de asentare, respective comuna in carea s'au dispensat de obligământul serviciului militar;
- d) anul, dela carele va ave a-se socoti eliberarea dela obligamentul serviciului militar și
- e) să arete darea directă. perceptată in anul trecut după obligatul la taxa militară respective după capul de familie al acestuia, in comuna căreia aparține s'au in vre-o altă comuna.

In fine acei obligați la taxa de miliție, pentru cari taxa de miliție sunt dator i a-o plăti in sensul §-lui 11 al art. de lege XXVII ex 1880 așeia, cari le dau muncă. au a insinua numele și locuința oferenților lor de muncă.

Cei-ce negligeză așternerea insinuării descrise mai sus, se vor pedepsi in sensul §-lui 20 al art. de lege XXVII 1880 cu o amendă de trei seu șese ori mai mare, decât taxa militară pre-crisă pentru ei.

Decă dela terminul insinuării până la expirarea eliberării de taxa militară, adecă până la 1 Octomvrie a. c. se face vre-o schimbare in relațiile față de acela care dă muncă celui obligat de a plăti taxa militară, in atare cas acest din urmă — in sens. art. de lege IX ex 1883 § 4 p. 3 e dator a face cunoscut acesta schimbare la aceeași autoritate la carea s'a făcut prima insinuare.

Acei deobligați la taxa militară. cari afară de locul căru aparțin intr'alt loc nu mai sunt obligați la dare, își pot face insinuările la subsemnatul oficiu de dare și verbal, cine însă negligeză și acesta dispozițiune a legii amintite, se va pedepsi asuru.

Brasov, 21 Februarie 1902.

Oficiul de dare orașenesc.

„COMÓRA“, asociatiune de Consum in Sasca-montana.

CONVOCARÉ

Domnii membri ai „COMÓREI“, asociatiune de Consum in Sasca-mont., sunt priu acesta convocati in sensul §-lui 25 din statutele Asociatiunii la

III-a adunare generală ordinară

care se va ține in Sasca-montana la 10 Martie 1902 st. n. a. m. la 9 ore in localul Anton Kokesch

Obiectele:

- 1) Raportul directiunii despre activitatea Asociatiunii și despre rezultatul gestiunii anului III și notificarea membrilor eșiți și intrati in decursul anului.
- 2) Raportul comitetului de supraveghiare.
- 3) Decisiunea compturilor anuale și darea absolutorului.
- 4) Decisiunea asupra împărțirii profitului curat și darea onorarelor.
- 5) Alegerea directiunii (§-ul 41 din statute).
- 6) Esmiterea celor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.
- 7) Eventuale propuneri făcute in sensul §-lui 38 lit i din statute.

Domnii membri să fac atenți la §-ul 29 alin. 3 din statute Dat in ședința consiliului comun, ținută la 9 Faur 1902.

Directiunea.

Contul Bilanțului.

ACTIVA		cor.	fil.	PASIVA		cor.	fil.
Cassa in numărar	208	70		Capital social de 146 quote			
Inventarul marfet	12347	87		à Cor. 60.	8760	8348	—
Spese de fondare.	148.48			Fond de rezervă		1395	94
după amortisare	14.85	133	63	Creditori.		8955	18
Mobilier	1008.53			Profit curat.		631	96
după amortisare	100.85	907	68				
Debitori		5733	20				
		19331	08				

Contul Profitului și al Perderilor.

EȘITE		cor.	fil.	INTRATE		cor.	fil.
Chirie	288	—		Venit din vinderea marfei	4446	13	
Darea de stat, comunală și de licență	278	13					
Salarii	2173	96					
Spese.	886	06					
Porturi	72	32					
Amortisarea:							
din speșele de fondare	14.85						
din mobiliar	100.85	115	70				
Profit curat	631	96					
	4446	13					

Sasca-montana, la 31 D cembrie 1901.

DIREȚIUNEA:

I. Chirillă, m. p., Traian Bratescu m. p. dir. executiv. contabil.

Costa Manescu m. p., Stefan Daneș m. p., Ioan Balanescu m. p., Gligorie Petru m. p., Dr. Anton Lichtfisz m. p.

Bilanțul pr sent, precum și contul profitului și perderilor esaminându-le, le-am aflat esacte și cărțile purtate in regula bună.

Sasca-montana, la 19 Faur 1901.

Comitetul de supraveghere:

Constantin Daneș m. p. Costa Petru m. p., Vasile Grosșian m. p. Alexandru Băiaș m. p., Teodor Ilana m. p.

Prăvălie de inchiriat.

Prăvălia din casă mea cu poziție foarte favorabilă, — **Braşov, Tergul inului nr. 24, este de inchiriat,** — pentru un șir de ani, pe lângă condițiunii de tot avantajose.

Prăvălia ar sta dela 1 Aprilie a. c. st. n. la dispoziție, așa că noul chiriaș mult la 1-a Maiă a. c. ar puté deschide comerciul său.

Informațiunii detaliate prin scrisore se dau de proprietarul

George G. Stefanovici Bucuresci, Strada 13, nr. 161,

său dela firma Dimitrie Eremias Nepoții Braşov. 1—2

A V I S.

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potă face și reindori și când tela 1-ma și 15 a fie-curei luni.

Domnii abonati să binevoiască a arata in deosebi, când voiesca espedarea să li-se facă după stitul nou.

Domnii ce se abonează in nou se binevoiască a scrie adresa avarit și să arate și posta ultimă.

Administrat. „Gaz. Transilv.”